

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Spanien) – Christian Pujante Rivera mot Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-422/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 första stycket a — Begreppet "arbetstagare som normalt sysselsätts" på den aktuella arbetsplatsen — Artikel 1.1 andra stycket — Begreppen "uppsägning" och "upphörande av anställningsavtal som jämföras med uppsägning" — Metoder för att beräkna antalet uppsagda arbetstagare)

(2016/C 016/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Christian Pujante Rivera

Motpart: Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial

Domslut

- 1) Artikel 1.1 första stycket a i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas så, att arbetstagare som har ett anställningsavtal som gäller för begränsad tid eller för vissa arbetsuppgifter ska anses vara arbetstagare som "normalt" sysselsätts, i den mening som avses i den bestämmelsen, på den aktuella arbetsplatsen.
- 2) För att slå fast att en "kollektiv uppsägning" föreligger i den mening som avses i artikel 1.1 första stycket a i direktiv 98/59, vilket medför att det direktivet är tillämpligt, ska det villkor som anges i den bestämmelsens andra stycke, nämligen "om antalet uppgår till minst fem", tolkas på så sätt att det inte avser upphörande av anställningsavtal som jämföras med uppsägning, utan endast uppsägningar i strikt betydelse.
- 3) Direktiv 98/59 ska tolkas på så sätt att den omständigheten att en arbetsgivare, ensidigt och till arbetstagarens nackdel, genomför en betydande förändring av väsentliga delar av anställningsavtalet av skäl som inte är hänförliga till arbetstagaren personligen omfattas av begreppet "uppsägning" enligt artikel 1.1 första stycket a i det direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 421, 24.11.2014

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Münster – Tyskland) – Klausner Holz Niedersachsen GmbH mot Land Nordrhein-Westfalen

(Mål C-505/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 107 och 108 FEUF — Statligt stöd — Stöd som beviljats med åsidosättande av artikel 108.3 FEUF — Avgörande från en domstol i en medlemsstat, i vilket det fastställs att det avtal varigenom stödet beviljas är giltigt — Rättskraft — Unionsrättskonform tolkning — Effektivitetsprincipen)

(2016/C 016/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Münster

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Svarande: Land Nordrhein-Westfalen

Domslut

Unionsrätten utgör under sådana omständigheter som dem som är i fråga i det nationella målet hinder för att tillämpningen av en nationell bestämmelse som syftar till att stadfästa principen om rättskraft, förhindrar den nationella domstolen – som har konstaterat att de avtal som är aktuella i det mål som den har att pröva utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, vilket genomförts med åsidosättande av artikel 108.3 tredje meningen FEUF – från att beakta samtliga följder av åsidosättandet, på grund av ett nationellt lagakraftvunnet domstolsavgörande, i vilket det, utan att det skett någon prövning av frågan huruvida avtalen inför ett statligt stöd, har fastställts att de är fortsatt giltiga.

⁽¹⁾ EUT C 65, 23.2.2015

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Varbergs tingsrätt – Sverige) – P mot Q

(Mål C-455/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 23 a — Skäl för att vägra att erkänna domar om föräldraansvar — Ordre public)

(2016/C 016/15)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Varbergs tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: P

Svarande: Q

Domslut

Artikel 23 a i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att när det, med hänsyn tagen till barnets bästa, inte föreligger ett uppenbart åsidosättande av en rättsregel som anses vara av grundläggande betydelse i rättsordningen i en medlemsstat eller av en rättighet som anses vara en grundläggande rättighet i denna rättsordning, har en domstol i den medlemsstaten, vilken anser sig vara behörig att besluta om vårdnaden av ett barn, inte enligt denna bestämmelse rätt att vägra att erkänna ett avgörande från en domstol i en annan medlemsstat som har beslutat om vårdnaden av detta barn.

⁽¹⁾ EUT C 346, 19.10.2015.